

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-48/2014-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Jasminke Jenjić i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća te sudske savjetnice Dore Bračun Leko, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja mr. sc. P. M. R., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Zagreb, radi prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 7. kolovoza 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Pripisuje se tužbeni zahtjev.

II. Poništava se točka 3. rješenja Povjerenika za informiranje, KLASA: UP/II-008-07/13-01/24, URBROJ: 401-01/05-14-05 od 7. ožujka 2014.

III. Predmet se vraća Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta na ponovni postupak u dijelu koji se odnosi na točku 3. zahtjeva za pristup informacijama od 23. lipnja 2013. uz jasne naputke za postupanje i pravna shvaćanja kojih se dužno pridržavati.“

Obrazloženje

Tužitelj je Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta podnio zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama u tri točke i to: 1. Tko je koordinator javne rasprave o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi? 2. Tko je sastavio Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi? 3. Tko je odlučio da javna rasprava o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi traje samo tjedan dana?

Prvostupanjskim rješenjem je njegov zahtjev odbijen na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj 25/13., ZPPI) jer je ocijenjeno da je tužitelj tražio informacije koje se u smislu ZPPI-ja ne smatraju informacijama.

Tužitelj je protiv tog rješenja izjavio žalbu te je tuženik povodom tužiteljeve žalbe poništio prvostupanjsko rješenje (t. 1.) i predmet dostavio prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak u dijelu koji se odnosi na točke 1. i 2. tužiteljevog zahtjeva (t. 2), a u dijelu koji se odnosi na točku 3. zahtjev je odbijen kao neosnovan (t. 3.).

Tužitelj je protiv točke 3. tuženikovog rješenja podnio upravnu tužbu u kojoj tvrdi da je

tuženik pogrešno ocijenio da se njegovo treće pitanje ne može svesti pod zakonsku definiciju informacije te da nije naveo razlog zašto smatra da ne postoji odluka kojom je netko u Ministarstvu utvrdio (odredio, naložio, skratio) vrijeme trajanja javne rasprave o zakonskom nacrtu na samo tjedan dana. Smatra da se neprihvatljivo skraćenim rokovima savjetovanja sa zainteresiranom javnošću obezvrjeđuje sam institut javne rasprave i da ona postaje besmislena, a da se zainteresirana javnost izigrava i frustrira. Stoga tužitelj traži da Sud poništi točku 3. prvostupanjskog rješenja (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., dalje u tekstu: ZUS) i u tom dijelu vrati predmet Ministarstvu.

Tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da tužitelj postavlja pitanje koje se odnosi na internu odluku za koju ne postoji obveza postojanja određenog dokumenta odnosno da ne traži informaciju u smislu ZPPI-ja već da traži odgovor na pitanje. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave (čl. 36. st. 4. ZUS-a), Sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Naime, tužitelj je pod točkom 3. svog zahtjeva tražio informaciju o tome tko je odlučio da javna rasprava o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi traje samo tjedan dana. U smislu odredbe članka 5. točke 3. ZPPI-ja „informacija“ je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra ili u bilo kojem drugom obliku, neovisno o načinu na koji je prikazana (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis).

Po ocjeni Suda, pravilno je Ministarstvo rješenjem odbilo tužiteljev zahtjev za pristup informaciji u odnosu na 3. točku zahtjeva. Naime, u predmetnom slučaju se ne radi o informaciji u smislu citirane zakonske odredbe, već je tužitelj postavio pitanje na koje traži odgovor, kako to pravilno tvrdi i tuženik.

S obzirom na navedeno, pobijana točka 3. osporavanog rješenja je zakonita, stoga je tužbeni zahtjev odbijen na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a i odlučeno kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 7. kolovoza 2014.

vijeća

Predsjednica
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur.,
v.r.